

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 21 czerwca 1989 r.

Nr 39

TRESC:

Poz.:

UMOWY MIĘDZYNARODOWE:

- 210 — Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. 609
- 211 — Oświadczenie rządowe z dnia 24 marca 1989 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. 623
- 212 — Konwencja o systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów, sporządzona w Moskwie dnia 14 października 1987 r. 623
- 213 — Oświadczenie rządowe z dnia 24 marca 1989 r. w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji o systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów, sporządzonej w Moskwie dnia 14 października 1987 r. 623
- 214 — Oświadczenie rządowe z dnia 29 marca 1989 r. o przyjęciu załączników E.3, E.4, F.5 i F.6 do Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r. 624

210

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych,

podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 21 grudnia 1987 r. została podpisana w Warszawie Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych w następującym brzmieniu:

UMOWA

między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
i Prezydent Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej

kierując się pragnieniem dalszego rozwoju przyjaźnielskich stosunków między obydwoimi Państwami zgodnie z Umową między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Cze-

chosłowacką Republiką Socjalistyczną o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy z dnia 1 marca 1967 r. oraz

dążąc do pogłębienia i udoskonalenia wzajemnej współpracy między obydwoimi Państwami w dziedzinie stosunków prawnych,

postanowili zawrzeć niniejszą umowę i w tym celu wyznaczyli swych Pełnomocników:

Rada Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Mariana Orzechowski, Ministra Spraw Zagranicznych,

Prezydent Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej — Bohuslava Chňoupka, Ministra Spraw Zagranicznych,

którzy po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i sporządzone w należytej formie, uzgodnili, co następuje:

CZĘŚĆ PIERWSZA

Postanowienia ogólne

Artykuł 1

Ochrona prawna

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony z takiej samej ochrony prawnej w sprawach osobistych i majątkowych, jaka przysługuje obywatelom tej Umawiającej się Strony.

2. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mają prawo swobodnego i nieskrępowanego zwracania się do organów drugiej Umawiającej się Strony, właściwych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, występowania przed nimi, wytaczania powództw, składania wniosków, jak również dokonywania innych czynności procesowych na tych samych warunkach, co obywatele tej Umawiającej się Strony.

3. Postanowienia niniejszej umowy dotyczące obywateli Umawiających się Stron stosuje się odpowiednio do osób prawnych utworzonych zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, na której terytorium mają swoją siedzibę.

Artykuł 2

Udzielanie pomocy prawnej

1. Sądy, prokuratury, notariaty państwowe, zwane dalej „organami wymiaru sprawiedliwości”, i inne organy Umawiających się Stron, właściwe w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, udzielają sobie w tych sprawach wzajemnie pomocy prawnej.

2. Pomocy prawnej w sprawach pracowniczych udzielają sobie wzajemnie tylko sądy i prokuratury.

Artykuł 3

Tryb porozumiewania się

1. W sprawach objętych niniejszą umową organy wymiaru sprawiedliwości Umawiających się Stron porozumiewają się ze sobą bezpośrednio, chyba że niniejsza umowa stanowi inaczej.

2. Inne organy Umawiających się Stron, właściwe w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, porozumiewają się ze sobą za pośrednictwem organów wymiaru sprawiedliwości, chyba że niniejsza umowa stanowi inaczej.

3. W sprawach o przejęcie ścigania karnego, wydanie, tranzyt, czasowe przekazywanie osób, o których mowa w artykule 80, oraz dotyczących zawiadomień o skazaniach organy wymiaru sprawiedliwości Umawiających się Stron porozumiewają się ze sobą za pośrednictwem organów centralnych. Organ centralny może uzgodnić, że w sprawach o przejęcie ścigania karnego określone sądy i prokuratury Umawiających się Stron porozumiewają się ze sobą bezpośrednio.

4. W rozumieniu niniejszej umowy organami centralnymi są:

ze strony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej — Prokuratura Generalna oraz Ministerstwo Sprawiedliwości Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

ze strony Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej — Prokuratura Generalna Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej oraz Ministerstwo Sprawiedliwości Czeskiej Republiki Socjalistycznej i Ministerstwo Sprawiedliwości Słowackiej Republiki Socjalistycznej.

Artykuł 4

Język we wzajemnym obrocie

1. W sprawach objętych niniejszą umową organy wymiaru sprawiedliwości Umawiających się Stron posługują się językiem urzędowym swego państwa lub językiem rosyjskim.

2. Jeżeli według postanowień niniejszej umowy wymagane jest dołączenie do przesyłanych pism i dokumentów tłumaczenia ich na język drugiej Umawiającej się Strony, tłumaczenia te powinny być sporządzane przez tłumacza przysięgłego, przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny jednej z Umawiających się Stron.

Artykuł 5

Zakres pomocy prawnej

Umawiające się Strony udzielają sobie wzajemnie pomocy prawnej przez dokonywanie poszczególnych czynności procesowych, a w szczególności przez sporządzanie, przesyłanie i doręczanie dokumentów, dokonywanie przeszukań, odbieranie i wydawanie dowodów rzeczowych, opracowywanie opinii przez biegłych, przesłuchiwanie stron, uczestników postępowania, świadków, biegłych, podejrzanych, oskarżonych i innych osób oraz wykonywanie orzeczeń.

Artykuł 6

Treść i forma wniosku o udzielenie pomocy prawnej

1. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien zawierać:

- a) oznaczenie organu wzywającego;
- b) oznaczenie organu wezwanego;
- c) oznaczenie sprawy, w której występuje się o udzielenie pomocy prawnej;
- d) imiona i nazwiska stron, podejrzanych, oskarżonych lub skazanych, ich miejsce stałego lub czasowego pobytu, obywatelstwo, zawód, a w sprawach karnych, w miarę możliwości, również miejsce i datę urodzenia, imiona ich rodziców, a co do osób prawnych — ich nazwę i siedzibę;
- e) imiona, nazwiska i adresy przedstawicieli osób wymienionych pod literą d);
- f) treść wniosku i informacje niezbędne do jego wykonania, a zwłaszcza imiona, nazwiska i adresy świadków, o ile są one znane;
- g) w sprawach karnych dodatkowo opis i kwalifikację prawną popełnionego czynu przestępnego.

2. Wniosek o udzielenie pomocy prawnej powinien być opatrzony podpisem i pieczęcią urzędową organu wzywającego.

3. Umawiające się Strony mogą do wniosków o udzielenie pomocy prawnej używać dwujęzycznych druków.

Artykuł 7

Wykonywanie wniosku o udzielenie pomocy prawnej

1. Przy wykonywaniu wniosku o udzielenie pomocy prawnej organ wezwany stosuje przepisy prawne swego państwa. Zastosuje on jednak sposób dokonania czynności wskazany przez organ wzywający, jeżeli nie jest to sprzeczne z prawem wezwanej Umawiającej się Strony.

2. Jeżeli organ wezwany nie jest właściwy do wykonania wniosku, przekazuje wniosek organowi właściwemu, zawiadamiając o tym organ wzywający.

3. Jeżeli dokładny adres osoby, której dotyczy wniosek, jest nieznany, organ wezwany podejmie odpowiednie czynności zmierzające do jego ustalenia.

4. Na wniosek organu wzywającego organ wezwany zawiadamia we właściwym czasie organ wzywający i strony o terminie i miejscu wykonania wniosku.

5. Po wykonaniu wniosku organ wezwany przesyła akta organowi wzywającemu; w wypadku gdy wniosek nie może być wykonany, organ wezwany zwraca wniosek organowi wzywającemu, zawiadamiając o przyczynie niewykonania wniosku.

Artykuł 8

Ochrona świadków i biegłych

1. Jeżeli w postępowaniu przed organami wymiaru sprawiedliwości jednej Umawiającej się Strony zajdzie potrzeba osobistego stawienia świadka lub biegłego, przebywającego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, należy zwrócić się do właściwego organu wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony o doręczenie wezwania.

2. Wezwanie nie może zawierać zagrożenia zastosowania środków przymusu na wypadek niestawienia.

3. Świadek lub biegły, który stawił się na wezwanie przed organem wzywającej Umawiającej się Strony, nie może być na terytorium tej Strony, bez względu na posiadane obywatelstwo, pociągnięty do odpowiedzialności karnej lub karno-administracyjnej, ani aresztowany, ani nie może odbywać kary orzeczonej przez sąd z powodu przestępstwa będącego przedmiotem postępowania, w związku z którym został wezwany, ani z powodu innego przestępstwa, popełnionego przed przekroczeniem granicy państwowej wzywającej Umawiającej się Strony lub będącego w związku ze złożeniem zeznania.

4. Świadek lub biegły traci ochronę, jeśli nie opuści terytorium wzywającej Umawiającej się Strony w terminie siedmiu dni od dnia zawiadomienia go przez organ wzywający, że jego obecność nie jest już potrzebna. Do tego terminu nie wlicza się czasu, w ciągu którego świadek lub biegły nie mógł opuścić terytorium wzywającej Umawiającej się Strony bez własnej winy.

5. Świadek lub biegły ma prawo do zwrotu kosztów podróży, pobytu i utraconego zarobku, a biegły — ponad-

to prawo do wynagrodzenia za czynności biegłego. W wezwaniu zamieszcza się informację o rodzaju i wysokości kosztów, jakie należą się świadkowi lub biegłemu. Na wniosek świadka lub biegłego wzywająca Umawiająca się Strona udzieli zaliczki na pokrycie kosztów.

Artykuł 9

Doręczanie pism

Organ wezwany doręcza pisma zgodnie z przepisami prawnymi obowiązującymi w jego państwie, jeżeli doręczone pisma zostały sporządzone w języku urzędowym Strony wezwanej albo jeżeli dołączono uwierzytelnione tłumaczenie na język tej Strony. W innym wypadku doręcza się pisma adresatowi, jeżeli dobrowolnie je przyjmie.

Artykuł 10

Dowód doręczenia

Dowodem doręczenia jest potwierdzenie odbioru opatrzone datą doręczenia, podpisami odbiorcy i doręczającego oraz pieczęcią organu doręczającego albo zaświadczenie organu doręczającego stwierdzające datę, miejsce i sposób doręczenia. Jeżeli pismo doręczono w dwóch egzemplarzach, potwierdzenie odbioru można również umieścić na jednym z tych egzemplarzy.

Artykuł 11

Koszty pomocy prawnej

1. Każda z Umawiających się Stron ponosi koszty powstałe na swym terytorium w związku z udzieleniem pomocy prawnej.

2. Organ wezwany zawiadamia organ wzywający o wysokości powstałych kosztów. Jeśli organ wzywający pobierze należną kwotę od osoby zobowiązanej do jej zapłaty, kwota ta przypada tej Umawiającej się Stronie, która ją pobrała.

Artykuł 12

Informacje o prawie

1. Organy centralne Umawiających się Stron przekazują sobie wzajemnie ważniejsze akty ustawodawcze z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego, pracy i karnego.

2. Organy centralne Umawiających się Stron udzielają sobie wzajemnie, na wniosek, informacji o swych przepisach prawnych, jak również o praktyce organów wymiaru sprawiedliwości.

Artykuł 13

Przekazywanie przedmiotów i wartości dewizowych

Jeżeli w wykonaniu niniejszej umowy następuje przekazanie przedmiotów lub wartości dewizowych z terytorium jednej Umawiającej się Strony na terytorium dru-

giej Umawiającej się Strony albo przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu drugiej Umawiającej się Strony, odbywa się to z zachowaniem odpowiednich przepisów prawa tej Umawiającej się Strony, której organ dokonuje przekazania.

Artykuł 14

Ustalanie adresów i innych danych

1. Organy wymiaru sprawiedliwości Umawiających się Stron udzielają sobie, na wniosek, pomocy przy ustalaniu adresów osób przebywających na ich terytorium.

2. Jeśli przed sądem jednej z Umawiających się Stron wszczęte zostanie postępowanie w sprawie o alimenty od osoby przebywającej na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, organ wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony udzieli, na wniosek, pomocy przy ustalaniu miejsca pracy i wysokości dochodów osoby zobowiązanej.

Artykuł 15

Uznawanie dokumentów

1. Dokumenty, które sporządził lub uwierzytelnił właściwy organ jednej z Umawiających się Stron, opatrzone pieczęcią urzędową i podpisem osoby uprawnionej, mają moc dowodową na terytorium drugiej Umawiającej się Strony bez potrzeby legalizacji. Dotyczy to także odpisów i tłumaczeń dokumentów, które uwierzytelnił właściwy organ.

2. Dokumenty, które na terytorium jednej z Umawiających się Stron traktowane są jako dokumenty urzędowe, uważane są za takie również na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Przesyłanie aktów stanu cywilnego i innych dokumentów

Artykuł 16

1. Właściwe organy Umawiających się Stron przesyłają sobie wzajemnie wypisy z aktów stanu cywilnego, dotyczących obywateli drugiej Umawiającej się Strony. Bezpłatne przesyłanie tych wypisów następuje niezwłocznie po dokonaniu wpisu w akcie stanu cywilnego — drogą dyplomatyczną.

2. Postanowienie ustępu 1 stosuje się również w wypadku dokonania w akcie stanu cywilnego wzmianki dodatkowej, sprostowania lub uzupełnienia, dotyczących stanu cywilnego obywateli drugiej Umawiającej się Strony. Przesyła się wówczas wypis z aktu stanu cywilnego z dokonanymi zmianami.

3. Urzędy stanu cywilnego jednej Umawiającej się Strony przesyłają, na wniosek organów wymiaru sprawiedliwości drugiej Umawiającej się Strony, wypisy z aktów stanu cywilnego. Bezpłatne przesyłanie tych wypisów następuje drogą dyplomatyczną.

4. Wnioski obywateli jednej Umawiającej się Strony o nadesłanie wypisów z aktów stanu cywilnego można przysłać bezpośrednio właściwemu urzędowi stanu cywilnego drugiej Umawiającej się Strony. Dokumenty te wnioskodawca otrzymuje za pośrednictwem przedstawicielstwa

dyplomatycznego lub urzędu konsularnego tej Umawiającej się Strony, której organ wydał te dokumenty, za pobraniem należnej opłaty.

Artykuł 17

Umawiające się Strony przesyłają sobie wzajemnie odpisy prawomocnych orzeczeń dotyczących stanu cywilnego obywateli drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 18

Podania obywateli jednej Umawiającej się Strony o wydanie i nadesłanie dokumentów dotyczących wykształcenia, stażu pracy i innych dokumentów dotyczących osobistych lub majątkowych praw i interesów tych obywateli mogą być przesyłane bezpośrednio do właściwych organów drugiej Umawiającej się Strony. Dokumenty przesyła się obywatelowi za pośrednictwem przedstawicielstwa dyplomatycznego lub urzędu konsularnego tej Umawiającej się Strony, której organ dokumenty te wydał. Przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny, przekazując obywatelowi dokumenty, pobiera opłatę za ich wystawienie.

CZĘŚĆ DRUGA

Sprawy cywilne, rodzinne i pracownicze

Artykuł 19

Postanowienie ogólne

Jeżeli zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy do podjęcia czynności właściwe są organy wymiaru sprawiedliwości obu Umawiających się Stron, a wniosek o wszczęcie postępowania wniesiony został do organu jednej z nich, wyłączona jest właściwość organu wymiaru sprawiedliwości drugiej Umawiającej się Strony.

ROZDZIAŁ PIERWSZY

Sprawy z zakresu prawa osobowego

Artykuł 20

Zdolność prawna i zdolność do czynności prawnych

1. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych osoby fizycznej ocenia się według prawa tej Umawiającej się Strony, której osoba ta jest obywatelem.

2. Zdolność prawną i zdolność do czynności prawnych osoby prawnej ocenia się według prawa tej Umawiającej się Strony, zgodnie z którym osoba ta została utworzona.

Ubezłasnowolnienie

Artykuł 21

Jeśli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, do ubezłasnowolnienia właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca być ubezłasnowolniona. Sąd ten stosuje prawo swego państwa.

Artykuł 22

1. Jeśli sąd jednej Umawiającej się Strony stwierdzi, że zachodzą przesłanki do ubezwłasnowolnienia obywatela drugiej Umawiającej się Strony, mającego miejsce zamieszkania na terytorium pierwszej Umawiającej się Strony, zawiadomi o tym właściwy sąd drugiej Umawiającej się Strony.

2. W wypadkach nie cierpiących zwłoki sąd określony w ustępie 1 może wydać tymczasowe zarządzenia potrzebne dla ochrony tej osoby lub jej majątku. Odpisy tych zarządzeń przesyła się właściwemu sądowi tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest ta osoba.

3. Jeśli sąd drugiej Umawiającej się Strony, zawiadomiony zgodnie z ustępem 1, oznajmi, że pozostawia dalsze czynności sądowi miejsca zamieszkania tej osoby, albo nie wypowie się w terminie trzech miesięcy, sąd miejsca zamieszkania tej osoby może przeprowadzić postępowanie o ubezwłasnowolnienie według prawa swego państwa, o ile taką samą przyczynę ubezwłasnowolnienia przewiduje również prawo tej Umawiającej się Strony, której dana osoba jest obywatelem. Orzeczenie o ubezwłasnowolnieniu przesyła się właściwemu sądowi drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 23

Postanowienia artykułów 21 i 22 stosuje się odpowiednio do uchylecia ubezwłasnowolnienia.

Artykuł 24

Uznanie za zmarłego i stwierdzenie zgonu

1. Do uznania osoby za zmarłą i do stwierdzenia zgonu właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem była ta osoba w czasie, gdy według ostatnich wiadomości pozostawała przy życiu.

2. Do uznania osoby za zmarłą i do stwierdzenia zgonu właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, której obywatelem była ta osoba w czasie, gdy według ostatnich wiadomości pozostawała przy życiu.

3. Sąd jednej Umawiającej się Strony może uznać obywatela drugiej Umawiającej się Strony za zmarłego lub stwierdzić jego zgon:

- a) na wniosek osoby zamierzającej zrealizować swoje uprawnienia wynikające z dziedziczenia lub stosunków majątkowych między małżonkami co do majątku nieruchomego osoby zaginionej lub zmarłej, znajdującego się na terytorium tej Umawiającej się Strony, której sąd ma wydać orzeczenie;
- b) na wniosek małżonka osoby zaginionej lub zmarłej, zamieszkującego w czasie złożenia wniosku na terytorium tej Umawiającej się Strony, której sąd ma wydać orzeczenie.

4. Orzeczenie wydane na podstawie ustępu 3 wywiera skutki prawne wyłącznie na terytorium tej Umawiającej się Strony, której sąd wydał orzeczenie.

ROZDZIAŁ DRUGI

Sprawy z zakresu prawa rodzinnego

Artykuł 25

Zawarcie małżeństwa

1. Przesłanki zawarcia małżeństwa ocenia się dla każdej z osób zawierających małżeństwo według prawa tej Umawiającej się Strony, której osoba ta jest obywatelem.

2. Forma zawarcia małżeństwa podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium małżeństwo jest zawierane.

3. Forma zawarcia małżeństwa przed uprawnionym do tego przedstawicielem dyplomatycznym lub urzędnikiem konsularnym podlega prawu Umawiającej się Strony, wysyłającej przedstawiciela dyplomatycznego lub urzędnika konsularnego.

Artykuł 26

Stosunki osobiste i majątkowe między małżonkami

1. Stosunki osobiste i majątkowe między małżonkami podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelami są małżonkowie w czasie zgłoszenia wniosku.

2. Jeżeli w czasie zgłoszenia wniosku jedno z małżonków jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony, drugie zaś obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, w sprawach dotyczących stosunków osobistych i majątkowych między nimi właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium mają oni wspólne miejsce zamieszkania. Jeżeli jedno z małżonków ma miejsce zamieszkania na terytorium jednej Umawiającej się Strony, a drugie — na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, przed której sądem toczy się postępowanie.

3. W sprawach dotyczących stosunków osobistych i majątkowych między małżonkami w wypadku przewidzianym w ustępie 1 właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, której obywatelami są małżonkowie w czasie zgłoszenia wniosku.

4. W sprawach dotyczących stosunków osobistych i majątkowych między małżonkami w wypadku przewidzianym w ustępie 2 właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium małżonkowie mają miejsce zamieszkania. Jeżeli jedno z małżonków ma miejsce zamieszkania na terytorium jednej Umawiającej się Strony, a drugie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe są sądy obu Umawiających się Stron.

Artykuł 27

Rozwód

1. Rozwód podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelami są małżonkowie w chwili wszczęcia postępowania.

2. Jeżeli w chwili wszczęcia postępowania jedno z małżonków jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony, drugie zaś — obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, rozwód podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium mają oni wspólne miejsce zamieszkania. Jeżeli jedno z małżonków ma miejsce zamieszkania na terytorium jednej Umawiającej się Strony, a drugie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, przed której sądem toczy się postępowanie.

3. W sprawach o rozwód w wypadku przewidzianym w ustępie 1 właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, której obywatelami są małżonkowie w chwili wszczęcia postępowania.

4. W sprawach o rozwód w wypadku przewidzianym w ustępie 2 właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium małżonkowie mają wspólne miejsce zamieszkania. Jeżeli jedno z małżonków ma miejsce zamieszkania na terytorium jednej Umawiającej się Strony, a drugie — na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, właściwe są sądy obu Umawiających się Stron.

5. Sąd właściwy do orzekania w sprawie o rozwód jest również właściwy do orzekania o władzy rodzicielskiej i alimentach na rzecz małoletnich dzieci.

Artykuł 28

Istnienie, nieistnienie i nieważność małżeństwa

1. W sprawach o ustalenie istnienia lub nieistnienia małżeństwa oraz o unieważnienie małżeństwa stosuje się prawo tej Umawiającej się Strony, któremu podlegało zawarcie małżeństwa.

2. W zakresie właściwości sądu stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 27.

Artykuł 29

Stosunki prawne między rodzicami i dziećmi

1. Stosunki prawne między rodzicami i dziećmi, w tym również roszczenia alimentacyjne na rzecz dzieci, podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest dziecko; jeżeli obywatelstwo dziecka jest nieznanne, stosuje się prawo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium dziecko ma miejsce zamieszkania.

2. Ustalenie i zaprzeczenie pochodzenia dziecka od określonej osoby oraz uznanie dziecka podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest matka dziecka w chwili jego urodzenia; jeżeli obywatelstwo matki jest nieznanne, stosuje się prawo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium urodziło się dziecko. Wystarczy jednak zachowanie formy uznania dziecka przewidzianej przez prawo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium uznanie ma być lub było dokonane.

3. W sprawach wymienionych w ustępach 1 i 2 właściwe są organy obu Umawiających się Stron; zasada ta odnosi się również do uznania dziecka.

Artykuł 30

Inne roszczenia alimentacyjne

1. W sprawach o inne roszczenia alimentacyjne z zakresu prawa rodzinnego właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania osoba ubiegająca się o alimenty.

2. W sprawach, o których mowa w ustępie 1, właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania osoba ubiegająca się o alimenty.

Artykuł 31

Przysposobienie

1. Do przysposobienia właściwe jest prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przysposabiający w czasie zgłoszenia wniosku.

2. Do przysposobienia potrzebna jest, jeżeli wymaga tego prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przysposabiany, zgoda przysposabianego, jego ustawowego przedstawiciela i organu państwowego tej Umawiającej się Strony.

3. Jeżeli dziecko przysposabiają małżonkowie, z których jedno jest obywatelem jednej Umawiającej się Strony, drugie zaś obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, muszą być spełnione wymagania przewidziane przez prawo obu Umawiających się Stron.

4. Postanowienia ustępów poprzedzających stosuje się odpowiednio do zmiany i rozwiązania przysposobienia,

5. Właściwy w sprawach o przysposobienie, zmianę i rozwiązanie przysposobienia jest sąd tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest przysposabiający w czasie zgłoszenia wniosku. W wypadku przewidzianym w ustępie 3 właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium małżonkowie mają lub mieli ostatnie wspólne miejsce zamieszkania.

Opieka i kuratela

Artykuł 32

1. Do opieki i kurateli właściwe jest, jeżeli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, prawo tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba, dla której jest lub ma być ustanowiony opiekun lub kurator.

2. Stosunki prawne między opiekunem lub kuratorem a osobą pozostającą pod opieką lub kuratelą podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, której sąd ustanowił opiekę lub kuratelę.

3. Obowiązek przyjęcia opieki lub kurateli podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba mająca zostać opiekunem lub kuratorem.

4. Dla obywatela jednej Umawiającej się Strony może być ustanowiony opiekun lub kurator będący obywatelem drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli zamieszkuje on na terytorium tej Umawiającej się Strony, na której terytorium opieka lub kuratela ma być sprawowana, i jeżeli jego ustanowienie najbardziej odpowiada interesom osoby podlegającej opiece lub kurateli.

5. Do opieki i kurateli właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest osoba, dla której jest lub ma być ustanowiona opieka lub kuratela.

Artykuł 33

1. Jeżeli dla ochrony interesów obywatela jednej Umawiającej się Strony, którego miejsce zamieszkania lub pobytu albo którego majątek znajduje się na tery-

torium drugiej Umawiającej się Strony, zachodzi potrzeba podjęcia środków w zakresie opieki lub kurateli, sąd tej Umawiającej się Strony zawiadomi o tym niezwłocznie sąd właściwy wymieniony w artykule 32 ustęp 5.

2. W wypadkach nie cierpiących zwłoki sąd drugiej Umawiającej się Strony zastosuje odpowiednie środki tymczasowe według własnego prawa i niezwłocznie zawiadomi o tym sąd właściwy wymieniony w artykule 32 ustęp 5. Tymczasowe środki pozostają w mocy do czasu podjęcia przez ten sąd innych zarządzeń.

Artykuł 34

1. Sąd właściwy w myśl artykułu 32 ustęp 5 może przekazać sprawowanie opieki lub kurateli sądowi drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli osoba pozostająca pod opieką lub kuratelą ma miejsce zamieszkania lub majątek na obszarze tej Umawiającej się Strony. Przekazanie stanie się skuteczne, gdy sąd wezwany przejmie sprawowanie opieki lub kurateli i zawiadomi o tym sąd wzywający.

2. Sąd, który stosownie do ustępu 1 podjął się ustanowienia opieki lub kurateli, stosuje prawo obowiązujące w jego państwie.

ROZDZIAŁ TRZECI

Sprawy majątkowe

Artykuł 35

Forma czynności prawnej

1. Forma czynności prawnej podlega prawu tej Umawiającej się Strony, które właściwe jest dla samej czynności. Wystarczy jednak zachowanie formy przewidzianej przez prawo tej Umawiającej się Strony, na której terytorium czynność zostaje dokonana.

2. Forma czynności prawnej odnoszącej się do nieruchomości podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium nieruchomość jest położona.

Artykuł 36

Nieruchomości

Do stosunków prawnych dotyczących nieruchomości właściwe są prawo i organy wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony, na której terytorium nieruchomość jest położona.

Artykuł 37

Zobowiązania ze stosunków umownych

1. Zobowiązania ze stosunków umownych podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium została zawarta umowa, chyba że uczestnicy stosunku zobowiązaniowego poddadzą ten stosunek wybranemu przez siebie prawu.

2. W sprawach wymienionych w ustępie 1 właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania lub siedzibę pozwany. Właściwy jest również sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania lub siedzibę powód, jeżeli na tym terytorium znajduje się przedmiot sporu albo majątek pozwanego.

3. Właściwość określoną w ustępie 2 uczestnicy stosunku zobowiązaniowego mogą zmienić w drodze umowy.

Artykuł 38

Odpowiedzialność z czynów niedozwolonych

1. Odpowiedzialność z tytułu wyrządzenia szkody nie wynikającej ze stosunków umownych (czyny niedozwolone) podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium nastąpiło zdarzenie będące źródłem zobowiązania. Jednakże gdy powód i pozwany są obywatelami tej samej Umawiającej się Strony, właściwe jest prawo tej Strony.

2. W sprawach wymienionych w ustępie 1 właściwy jest sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium nastąpiło zdarzenie będące źródłem zobowiązania lub na której terytorium pozwany ma miejsce zamieszkania. Właściwy jest również sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania powód, jeżeli na tym terytorium znajduje się majątek pozwanego.

ROZDZIAŁ CZWARTY

Sprawy spadkowe

Artykuł 39

Zasada równości

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą nabywać na terytorium drugiej Umawiającej się Strony majątek i inne prawa w drodze dziedziczenia z mocy ustawy lub rozporządzenia na wypadek śmierci na tych samych warunkach i w tym samym zakresie, jak obywatele tej Strony.

2. Obywatele jednej Umawiającej się Strony mogą dokonywać rozporządzeń na wypadek śmierci w stosunku do mienia znajdującego się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 40

Prawo właściwe

1. Dziedziczenie mienia ruchomego podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

2. Dziedziczenie mienia nieruchomego podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium mienie to jest położone.

3. Ustalenie, czy rzecz wchodząca w skład spadku jest ruchomością czy nieruchomością, podlega prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium rzecz ta się znajduje.

Artykuł 41

Przejście spadku na rzecz państwa

Jeżeli według prawa Umawiającej się Strony, określonego w artykule 40, nie ma spadkobierców, to mienie ruchome przypada tej Umawiającej się Stronie, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci, a mienie nieruchomości przypada tej Umawiającej się Stronie, na której terytorium jest położone.

Artykuł 42

Testament

1. Zdolność do sporządzenia lub odwołania testamentu, jak również skutki prawne wad oświadczenia woli podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili sporządzenia lub odwołania testamentu.

2. Forma sporządzenia lub odwołania testamentu podlega prawu tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili sporządzenia lub odwołania testamentu. Wystarczy jednak zachowanie prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium testament został sporządzony lub odwołany.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio do wydziedziczenia, jeżeli jest ono przewidziane w prawie Umawiającej się Strony.

Artykuł 43

Właściwość organów w sprawach spadkowych

1. W sprawach spadkowych dotyczących mienia ruchomego właściwy jest organ wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony, której obywatelem był spadkodawca w chwili śmierci.

2. W sprawach spadkowych dotyczących mienia nieruchomości właściwy jest organ wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony, na której terytorium mienie to jest położone.

3. W wypadku gdy całe mienie ruchome, pozostałe po śmierci obywatela jednej Umawiającej się Strony, znajduje się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, to na wniosek spadkobiercy postępowanie spadkowe przeprowadzi organ wymiaru sprawiedliwości drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli wyrażą na to zgodę wszyscy znani spadkobiercy.

Artykuł 44

Otwarcie i ogłoszenie testamentu

Testament otwiera i ogłasza organ wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony, na której terytorium znajduje się testament. Odpis testamentu oraz odpis protokołu otwarcia i ogłoszenia przesyła się organowi wymiaru sprawiedliwości właściwemu do przeprowadzenia postępowania spadkowego.

ROZDZIAŁ PIĄTY

Sprawy z zakresu prawa pracy

Artykuł 45

1. Strony stosunku pracy mogą poddać ten stosunek wybranemu przez siebie prawu.

2. Jeżeli nie dokonano wyboru prawa, powstanie, zmiana, rozwiązanie i wygaśnięcie stosunku pracy oraz roszczenia z niego wynikające podlegają prawu tej Umawiającej się Strony, na której terytorium praca jest, była lub miała być wykonywana. Jeżeli pracownik wykonuje pracę na terytorium jednej Umawiającej się Strony na podstawie stosunku pracy łączącego go z zakładem pracy, który ma siedzibę na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, powstanie, zmiana, rozwiązanie i wygaśnięcie stosunku pracy oraz roszczenia z niego wynikające podlegają prawu tej Umawiającej się Strony.

3. W sprawach, o których mowa w ustępie 2, właściwe są sądy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium praca jest, była lub miała być wykonywana. Właściwe są również sądy tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania pozwany, jak również — na której terytorium ma miejsce zamieszkania powód, jeżeli na tym terytorium znajduje się przedmiot sporu albo majątek pozwanego.

4. Właściwość określoną w ustępie 3 strony stosunku pracy mogą zmienić w drodze umowy.

ROZDZIAŁ SZÓSTY

Koszty procesu i ułatwienia procesowe

Artykuł 46

Zwolnienie od złożenia kaucji na zabezpieczenie kosztów postępowania

Obywatelom jednej z Umawiających się Stron, którzy zamieszkują lub przebywają na terytorium którejkolwiek z tych Stron i występują przed organami wymiaru sprawiedliwości drugiej Umawiającej się Strony, nie można nakazać złożenia kaucji na zabezpieczenie kosztów postępowania tylko z tego powodu, że są cudzoziemcami lub że nie mają miejsca zamieszkania lub pobytu na terytorium tej Umawiającej się Strony, przed której organem występują.

Zwolnienie od kosztów sądowych

Artykuł 47

1. Obywatele jednej Umawiającej się Strony korzystają na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ze zwolnienia od opłat, zaliczek i innych wydatków w postępowaniu oraz z bezpłatnego zastępstwa procesowego na tych samych warunkach i w takim samym zakresie co obywatele tej Umawiającej się Strony.

2. Zwolnienia, o których mowa w ustępie 1, dotyczą wszystkich czynności postępowania, łącznie z czynnościami egzekucyjnymi.

3. Zwolnienie od kosztów, udzielone w olonej sprawie przez organ wymiaru sprawiedliwości jednej Umawiającej się Strony, rozciąga się również na koszty powstałe w razie dokonywania czynności postępowania w tej samej sprawie na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 48

1. Dla uzyskania zwolnienia od kosztów lub zniżania bezpłatnego zastępstwa procesowego należy mieć zaświadczenie o sytuacji osobistej, rodzinnej i ekonomicznej wnioskodawcy. Zaświadczenie takie wydaje właściwy organ tej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma miejsce zamieszkania lub pobytu wnioskodawcy.

2. Jeśli wnioskodawca nie zamieszkuje ani przebywa na terytorium którejkolwiek z Umawiających się Stron, zaświadczenie może wydać przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny tej Umawiającej się Strony, której obywatelem jest wnioskodawca.

3. Organ wymiaru sprawiedliwości orzekający zwolnienie od kosztów może żądać od organu, który wydał zaświadczenie, dodatkowych wyjaśnień lub uściwienia danych.

Artykuł 49

1. Obywatel jednej Umawiającej się Strony, zamierzający ubiegać się o zwolnienie od kosztów bezpłatnego zastępstwa procesowego przed organem wymiaru sprawiedliwości drugiej Umawiającej się Strony, może osiść taki wniosek pisemnie lub ustnie do protokołu w sądzie właściwym według swego miejsca zamieszkania lub pobytu. Sąd ten przesyła właściwemu organowi wymiaru sprawiedliwości drugiej Umawiającej się Strony wniosek wraz z zaświadczeniem określonym w artykule 48.

2. Wniosek wymieniony w ustępie 1 może być zgłoszony jednocześnie z pozwem lub wnioskiem skierowanym do sądu w sprawie postępowania.

Artykuł 50

Organ wymiaru sprawiedliwości jednej Umawiającej się Strony, wzywając stronę procesową lub uczestnika postępowania zamieszkałego lub przebywającego na terytorium drugiej Umawiającej się Strony do uiszczenia kosztów sądowych lub do uzupełnienia braków w zwolnieniu lub wniosku, wyznaczy równocześnie termin nie dłuższy niż jeden miesiąc. Bieg terminu rozpoczyna się z daty doręczenia pisma w tym przedmiocie.

Artykuł 51

Terminy

1. Jeżeli organ wymiaru sprawiedliwości jednej Umawiającej się Strony wyznaczy stronie procesowej lub uczestnikom postępowania zamieszkałym na terytorium drugiej Umawiającej się Strony termin do dokania czynności procesowej, o zachowaniu terminu rozstrzyga data stempla urzędu pocztowego tej Umawiającej się Strony, z której terytorium zostało wysłane pismo stowiące wykonanie czynności.

2. W wypadku przekazania w określonym terminie żądanych przez organ wymiaru sprawiedliwości opłat i zaliczek na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, o zachowaniu wyznaczonego terminu rozstrzyga data wpłaty ich do banku tej Umawiającej się Strony, na której terytorium zamieszkuje strona procesowa lub uczestnik postępowania.

3. Do skutków uchybienia terminu organ rozpoznający sprawę stosuje prawo swego państwa.

ROZDZIAŁ SIÓDMY

Uznawanie i wykonywanie orzeczeń

Artykuł 52

Uznawanie orzeczeń w sprawach niemajątkowych

Prawomocne i nadające się do wykonania orzeczenia niemajątkowe w sprawach cywilnych, rodzinnych i pracowniczych, a w sprawach dotyczących władzy rodzicielskiej również orzeczenia nieprawomocne, o ile są wykonalne — wydane przez organy wymiaru sprawiedliwości jednej Umawiającej się Strony podlegają uznaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony bez przeprowadzania postępowania o uznanie, jeżeli organy wymiaru sprawiedliwości drugiej Umawiającej się Strony nie wydały wcześniej prawomocnego orzeczenia w tej samej sprawie, ani też nie były wyłącznie właściwe na podstawie niniejszej umowy, a w wypadku braku takiego uregulowania w umowie — na podstawie prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony.

Uznawanie i wykonywanie orzeczeń w sprawach majątkowych

Artykuł 53

1. Na warunkach przewidzianych niniejszą umową Umawiającej się Strony uznają i wykonują na swym terytorium następujące orzeczenia wydane na terytorium drugiej Umawiającej się Strony:

- a) orzeczenia sądów w sprawach cywilnych, rodzinnych i pracowniczych o charakterze majątkowym,
- b) orzeczenia sądów w sprawach karnych, w części dotyczącej naprawienia szkody spowodowanej przestępstwem.

2. Za orzeczenia sądowe w rozumieniu ustępu 1 uważa się również ugody zawarte przed sądami w sprawach cywilnych, rodzinnych i pracowniczych o charakterze majątkowym oraz orzeczenia w sprawach spadkowych wydane przez organy wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony, które zgodnie ze swym prawem są właściwe do rozpoznawania tych spraw.

Artykuł 54

Orzeczenia wymienione w artykule 53 podlegają uznaniu i wykonaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, jeżeli:

- a) według prawa tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie zostało wydane, jest ono prawo-

mocne i wykonalne, a w sprawach dotyczących zobowiązań alimentacyjnych również orzeczenie nieprawomocne, o ile jest wykonalne;

- b) sąd, który wydał orzeczenie był właściwy na podstawie niniejszej umowy, a w wypadku braku takiego uregulowania w umowie — na podstawie prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane i wykonane;
- c) strona nie została pozbawiona możliwości obrony swych praw, a w razie posiadania ograniczonej zdolności procesowej — należytego przedstawicielstwa, a w szczególności strona, która nie uczestniczyła w postępowaniu, otrzymała wezwanie na rozprawę we właściwym czasie i trybie;
- d) sprawa między tymi samymi stronami nie została już prawomocnie osądzona przez sąd tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane i wykonane, i jeżeli między tymi samymi stronami nie zostało wcześniej wszczęte postępowanie przed sądem tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane i wykonane;
- e) orzeczenie organu wymiaru sprawiedliwości państwa trzeciego między tymi samymi stronami i w tej samej sprawie nie było już uznane lub wykonane na terytorium tej Umawiającej się Strony, gdzie orzeczenie ma być uznane i wykonane;
- f) przy wydaniu orzeczenia zastosowano prawo właściwe na podstawie niniejszej umowy, a w wypadku braku takiego uregulowania w umowie — na podstawie prawa wewnętrznego tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane i wykonane.

Artykuł 55

1. Wniosek o uznanie i wykonanie orzeczenia może być złożony bezpośrednio we właściwym sądzie tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane i wykonane, lub też, za pośrednictwem sądu, który rozpoznawał sprawę w pierwszej instancji.

2. Do wniosku należy dołączyć:

- a) orzeczenie lub jego uwierzytelniony odpis wraz ze stwierdzeniem, że orzeczenie jest prawomocne i wykonalne, a w sprawach dotyczących zobowiązań alimentacyjnych, jeżeli orzeczenie jest nieprawomocne, wraz ze stwierdzeniem, że jest ono wykonalne, jeżeli nie wynika to z samego orzeczenia,
- b) dokument stwierdzający, że strona, przeciwko której wydane zostało orzeczenie i która nie uczestniczyła w postępowaniu, otrzymała wezwanie na rozprawę we właściwym czasie i trybie, zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie zostało wydane; natomiast w wypadku ograniczonej zdolności procesowej strony — dokument stwierdzający, że strona ta była należycie reprezentowana;
- c) dokument stwierdzający, że stronie, przeciwko której wydane zostało orzeczenie, było ono doręczone za poświadczeniem odbioru zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie zostało wydane, łącznie z pouczeniem o możliwości jego zaskarżenia;
- d) uwierzytelnione tłumaczenie wniosku oraz dokumentów wymienionych pod lit. a)–c) na język tej Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane lub wykonane.

Artykuł 56

Tryb uznawania i wykonywania orzeczeń

Do uznania i wykonania orzeczenia właściwy jest sąd Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenia być uznane i wykonane.

W postępowaniu tym sąd ogranicza się do zbadania, czy były spełnione warunki przewidziane w artykułach 55.

Do uznania i wykonania orzeczenia stosuje się prawo Umawiającej się Strony, na której terytorium orzeczenie ma być uznane i wykonane; dotyczy to także formyniosku o uznanie i wykonanie orzeczenia. Do wniosku o uznanie i wykonanie orzeczenia należy dołączyć o odpisy i odpisy załączników dla doręczenia uczestom postępowania.

Jeżeli na terytorium tej Umawiającej się Strony, której wydał orzeczenie, egzekucja została zawieszona na skutek wznowienia postępowania lub na skutek wniesienia wizji nadzwyczajnej w tej sprawie, na terytorium drugiej Umawiającej się Strony zawieszona jest postępowanie w sprawie o uznanie i wykonanie orzeczenia lub postępowanie egzekucyjne.

5. zekając w sprawie o uznanie i wykonanie orzeczenia, może żądać od stron wyjaśnień. Sąd ten może również żądać dodatkowych wyjaśnień od sądu, który wydał orzeczenie.

Wykonywanie orzeczeń o kosztach

Artykuł 57

1. Jeeli osoba, która na podstawie artykułu 47 była zwolniona od kosztów postępowania, zostanie prawomocnym orzeczeniem wydanym na terytorium jednej Umawiającej się Strony zobowiązana do zapłaty tych kosztów uczestnwi postępowania, właściwy sąd drugiej Umawiającej się Strony, na której terytorium ma nastąpić ich egzekucja, knie bezpłatnie na wniosek o wykonalności tego orzecze.

2. Istami postępowania są również koszty poświadczania pvmocności i wykonalności orzeczenia oraz koszty tłumienia wymaganych dokumentów.

Artykuł 58

1. d, który rozstrzyga o wykonaniu orzeczenia o kossta ogranicza się do sprawdzenia, czy orzeczenie to jest prawomocne i wykonalne.

2. I wniosku o wykonanie orzeczenia dołącza się orzeczenie lub uwierzytelniony odpis części orzeczenia, ustalając wysokość kosztów, wraz ze stwierdzeniem, że orzeczenie jest prawomocne i wykonalne, oraz uwierzytelnio tłumaczenie tych dokumentów.

3. Om wymiaru sprawiedliwości tej Umawiającej się Strony na której terytorium koszty postępowania zostały wybne zaliczkowo przez państwo, zwróci się do właściwego sądu drugiej Umawiającej się Strony o ściągnięcie tych kosztów. Sąd ten przeprowadzi egzekucję zgodnie ze swj prawem bez pobierania opłat i przekaże wyegzekwowe kwoty przedstawicielstwu dyplomatycznemu lub urzędowi konsularnemu drugiej Umawiającej się Strony. Postanowienia ustępów 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

CZĘŚĆ TRZECIA**Sprawy karne****ROZDZIAŁ PIERWSZY****Przejęcie ścigania karnego****Artykuł 59****Obowiązek przejęcia ścigania karnego**

1. Każda z Umawiających się Stron zobowiązuje się na wniosek drugiej Umawiającej się Strony do ścigania karnego swych obywateli oraz cudzoziemców mających miejsce stałego pobytu na jej terytorium, podejrzanych o popełnienie przestępstwa na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony.

2. Umawiające się Strony mogą składać wnioski o przejęcie ścigania karnego również w związku z takimi naruszeniami prawa, które według prawa wzywającej Umawiającej się Strony uważane są za przestępstwo, a według prawa wezwanej Umawiającej się Strony — tylko za wykroczenia.

3. W wypadkach, o których mowa w ustępach 1 i 2, właściwe organy wymiaru sprawiedliwości wezwanej Umawiającej się Strony stosują prawo swego państwa.

4. Jeżeli z czynu, którego dotyczy przejęte ściganie karne, wynikają roszczenia odszkodowawcze i złożone zostały odpowiednie wnioski o odszkodowanie, włącza się je do przejętego postępowania.

Artykuł 60**Wniosek o przejęcie ścigania karnego**

1. Wniosek o przejęcie ścigania karnego powinien zawierać:

- a) oznaczenie organu wzywającego,
- b) imię i nazwisko osoby podejrzanej, jej obywatelstwo oraz inne dane osobowe,
- c) opis i kwalifikację prawną czynu, w związku z którym zostaje złożony wniosek o przejęcie ścigania karnego.

2. Ponadto do wniosku dołącza się:

- a) tekst przepisów karnych, a w miarę potrzeby — i innych przepisów Strony wzywającej, istotnych dla ścigania karnego,
- b) akta sprawy lub ich uwierzytelnione odpisy oraz dowody,
- c) wnioski o odszkodowanie oraz w miarę możliwości informacje dotyczące wysokości szkody,
- d) wnioski osób pokrzywdzonych o ściganie, jeżeli prawo Strony wezwanej tego wymaga.

Artykuł 61**Odesłanie podejrzanego**

1. Jeżeli w chwili złożenia wniosku o przejęcie ścigania karnego podejrzany jest tymczasowo aresztowany

na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony, należy spowodować jego odesłanie na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony.

2. Jeżeli w chwili złożenia wniosku o przejęcie ścigania karnego podejrzany przebywa na wolności na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony, Strona ta, w razie potrzeby, podejmie zgodnie ze swoim prawem działanie w celu jego powrotu na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony.

Artykuł 62**Zawiadomienie o wynikach ścigania karnego**

Wezwana Umawiająca się Strona zawiadomi wzywającą Umawiającą się Stronę o orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie. Na wniosek wzywającej Umawiającej się Strony przesyła się odpis tego orzeczenia.

Artykuł 63**Następstwa przejęcia ścigania karnego**

Po przejęciu ścigania karnego organy wymiaru sprawiedliwości Strony wzywającej nie mogą prowadzić postępowania przeciwko tej samej osobie o ten sam czyn.

ROZDZIAŁ DRUGI**Wydanie w celu ścigania i wykonania kary****Wydanie osób****Artykuł 64**

1. Umawiające się Strony wydają sobie wzajemnie na wniosek, stosownie do postanowień niniejszej umowy, osoby znajdujące się na ich terytorium, w celu przeprowadzenia postępowania karnego lub wykonania kary.

2. Wydanie w celu przeprowadzenia postępowania karnego następuje tylko z powodu takich przestępstw, które według prawa obu Umawiających się Stron zagrożone są karą, której górna granica przekracza jeden rok pozbawienia wolności, lub karą surowszą.

3. Wydanie w celu wykonania kary następuje tylko z powodu takich czynów, które są przestępstwami według prawa obu Umawiających się Stron, i jeżeli osoba, której wydania się żąda, została skazana na karę co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności lub na karę surowszą.

Artykuł 65

1. Wydanie nie następuje, jeżeli:

- a) osoba, której wydania zażądano, jest obywatelem wezwanej Umawiającej się Strony;
- b) przestępstwo zostało popełnione na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony;
- c) zgodnie z prawem wezwanej Umawiającej się Strony postępowanie karne nie może być wszczęte lub wy-

rok nie może być wykonany z powodu przedawnienia lub innych ustawowych przyczyn;

- d) na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony przeciwko osobie, której wydania zażądano, o ten sam czyn przestępny toczy się postępowanie karne lub został wydany prawomocny wyrok albo postępowanie karne zostało prawomocnie umorzono;
- e) postępowanie karne może być wszczęte tylko z oskarżenia prywatnego.

2. Jeżeli wydanie nie następuje, wezwana Umawiająca się Strona zawiadomi o tym wzywającą Umawiającą się Stronę.

Artykuł 66

Wniosek o wydanie

1. Do wniosku o wydanie w celu przeprowadzenia postępowania karnego dołącza się uwierzytelniony odpis postanowienia o tymczasowym aresztowaniu z opisem czynu przestępnego oraz tekst przepisów prawnych dotyczących czynu popełnionego przez osobę, której wydania się żąda. Przy przestępstwie przeciwko mieniu należy nadto podać wysokość szkody, jaka powstała lub mogła powstać na skutek czynu przestępnego.

2. Do wniosku o wydanie w celu wykonania kary dołącza się uwierzytelniony odpis prawomocnego wyroku oraz tekst przepisów prawnych, dotyczących czynu popełnionego przez skazanego. Jeżeli skazany rozpoczął odbywanie kary, należy podać, jaką część odbył.

3. Do wniosku o wydanie należy również dołączyć w miarę możliwości rysopis osoby, której wydania się żąda, dane o jej obywatelstwie, stosunkach osobistych i miejscu pobytu, o ile dane te nie wynikają z wyroku lub postanowienia o tymczasowym aresztowaniu, a nadto jej fotografię i odciski palców.

Artykuł 67

Uzupełnienie wniosku o wydanie

Jeżeli otrzymane dane nie są wystarczające do rozstrzygnięcia wniosku o wydanie, wezwana Umawiająca się Strona może żądać ich uzupełnienia, zakreślając w tym celu termin do dwóch miesięcy. Termin ten może być przedłużony z ważnych przyczyn.

Aresztowanie w celu wydania

Artykuł 68

Po otrzymaniu wniosku o wydanie wezwana Umawiająca się Strona podejmie niezwłocznie środki celem aresztowania osoby, której wydania się żąda, z wyjątkiem wypadków, gdy jest oczywiste, że zgodnie z niniejszą umową wydanie nie może nastąpić.

Artykuł 69

1. Aresztowanie może nastąpić także przed otrzymaniem wniosku o wydanie, jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona wyraźnie o to wystąpi, powołując się na postanowienie o tymczasowym aresztowaniu lub na wyrok sta-

nowiący podstawę wniosku o wydanie. O aresztowanie wystąpić można pocztą, telegramem lub za pomocą innych środków, wykluczających jakiegokolwiek wątpliwości.

2. Właściwe organy wymiaru sprawiedliwości Umawiających się Stron mogą tymczasowo aresztować osobę przebywającą na ich terytorium, również bez wystąpienia przewidzianego w ustępie 1, jeżeli według posiadanych danych popełniła ona na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przestępstwo uzasadniające wydanie.

3. O aresztowaniu dokonanym stosownie do ustępów 1 i 2 należy niezwłocznie zawiadomić drugą Umawiającą się Stronę.

Artykuł 70

Zwolnienie osoby aresztowanej

1. Wezwana Umawiająca się Strona może zwolnić osobę aresztowaną stosownie do artykułu 68, jeżeli w terminie określonym w artykule 67 nie nadesłano uzupełniających danych, o które ta Strona wystąpiła.

2. Osobę aresztowaną stosownie do artykułu 69 ustęp 1 można zwolnić, jeżeli wniosek o jej wydanie nie wpłynie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym druga Umawiająca się Strona została powiadomiona o tymczasowym aresztowaniu.

3. Osobę aresztowaną stosownie do artykułu 69 ustęp 2 zwalnia się, jeżeli wniosek o jej wydanie nie wpłynie w terminie jednego miesiąca od dnia, w którym druga Umawiająca się Strona została powiadomiona o tymczasowym aresztowaniu.

Artykuł 71

Odroczenie wydania

Jeżeli na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony przeciwko osobie, której wydania się żąda, toczy się postępowanie karne lub została ona skazana za inne przestępstwo, wydanie może ulec odroczeniu do czasu zakończenia postępowania karnego lub całkowitego wykonania orzeczonej kary albo do chwili zwolnienia tej osoby przed ukończeniem odbywania kary.

Artykuł 72

Wydanie czasowe

1. Wydanie czasowe osoby, której wydania się żąda, następuje na uzasadniony wniosek wzywającej Umawiającej się Strony wtedy, gdy odroczenie wydania spowodowałoby przedawnienie postępowania karnego lub poważnie utrudniałoby postępowanie w sprawie o przestępstwo popełnione przez tę osobę.

2. Osoba wydana czasowo zostanie przekazana z powrotem niezwłocznie po zakończeniu czynności procesowych, dla których przeprowadzenia została wydana, nie później jednak niż w ciągu trzech miesięcy od dnia wydania czasowego.

Artykuł 73

Zbieg wniosków o wydanie

Jeżeli wydania tej samej osoby domaga się kilka państw, wezwana Umawiająca się Strona rozstrzygnie, któremu z państw osobę tę wyda. Przy podejmowaniu takiej decyzji bierze się pod uwagę wszystkie okoliczności, w szczególności obywatelstwo danej osoby, miejsce popełnienia i charakter przestępstwa.

Artykuł 74

Ograniczenie ścigania osoby wydanej

1. Przeciwko osobie wydanej nie można bez zgody wezwanej Umawiającej się Strony wszcząć postępowania karnego ani wykonać w stosunku do niej kary, nie może ona być również wydana trzeciemu państwu z powodu innego czynu przestępnego popełnionego przed wydaniem, aniżeli ten, za który została wydana.

2. Zgoda wezwanej Umawiającej się Strony nie jest wymagana, jeżeli:

- a) osoba wydana nie opuściła w ciągu jednego miesiąca po zakończeniu postępowania karnego lub po wykonaniu kary terytorium wzywającej Umawiającej się Strony; do tego terminu nie wlicza się czasu, w którym osoba wydana nie mogła bez swej winy opuścić terytorium wzywającej Umawiającej się Strony;
- b) osoba wydana opuściła terytorium wzywającej Umawiającej się Strony, lecz na terytorium to dobrowolnie powróciła.

Artykuł 75

Wykonanie wydania

Wezwana Umawiająca się Strona zawiadomi wzywającą Umawiającą się Stronę o miejscu i dacie wydania. Jeżeli wzywająca Umawiająca się Strona nie przejmie osoby podlegającej wydaniu w terminie piętnastu dni od daty ustalonej dla wydania, osoba ta może być zwolniona.

Artykuł 76

Ponowne wydanie

Jeżeli osoba wydana uchylił się w jakikolwiek sposób od postępowania karnego lub od wykonania kary i powróci na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony, zostanie ona wydana na ponowny wniosek bez potrzeby przesyłania dokumentów przewidzianych w artykule 66.

Artykuł 77

Zawiadomienie o wyniku postępowania karnego

Wzywająca Umawiająca się Strona zawiadomi niezwłocznie wezwaną Umawiającą się Stronę o wyniku postępowania karnego przeciwko osobie wydanej. W razie wydania prawomocnego orzeczenia, przesyła się jego odpis.

Artykuł 78

Tranzyt

1. Jedna z Umawiających się Stron zezwoli na wniosek drugiej Umawiającej się Strony na tranzyt przez swoje terytorium osób wydanych przez państwo trzecie wzywającej Umawiającej się Stronie. Wezwana Umawiająca się Strona może nie udzielić zezwolenia, jeżeli stosownie do niniejszej umowy nie istnieje obowiązek wydania.

2. Wniosek o zezwolenie na tranzyt składa się i rozpatruje w takim samym trybie, jak wniosek o wydanie.

3. Wezwana Umawiająca się Strona dokonuje tranzytu w taki sposób, jaki jej najbardziej odpowiada.

4. Zezwolenie na tranzyt nie jest wymagane w razie jego dokonywania drogą powietrzną bez międzylądowania.

Artykuł 79

Koszty wydania i tranzytu

Koszty wydania ponosi ta Umawiająca się Strona, na której terytorium koszty te powstały. Koszty tranzytu ponosi wzywająca Umawiająca się Strona.

ROZDZIAŁ TRZECI

Postanowienia szczególne dotyczące pomocy prawnej w sprawach karnych

Artykuł 80

Czasowe przekazywanie osób pozbawionych wolności

1. Jeżeli osoba wezwana w charakterze świadka, którego przesłuchanie jest konieczne, jest pozbawiona wolności na terytorium wezwanej Umawiającej się Strony, właściwe organy tej Umawiającej się Strony zarządzają przekazanie osoby na terytorium wzywającej Umawiającej się Strony. Osoba ta będzie pozostawać w areszcie i po zakończeniu przesłuchania zostanie niezwłocznie przekazana z powrotem.

2. Jeżeli wyniknie potrzeba przesłuchania w charakterze świadka osoby pozbawionej wolności na terytorium państwa trzeciego, właściwe organy wezwanej Umawiającej się Strony udzielią zezwolenia na tranzyt tej osoby przez terytorium swego państwa.

Artykuł 81

Wydawanie przedmiotów

1. Przedmioty uzyskane przez sprawcę w wyniku przestępstwa, z powodu którego żąda się jego wydania, lub przedmioty uzyskane w drodze ich wymiany, jak również inne przedmioty stanowiące dowody rzeczowe w postępowaniu karnym, wydaje się wzywającej Umawiającej się Stronie nawet w wypadku, gdy do wydania sprawcy nie dojdzie ze względu na jego śmierć, ucieczkę lub z innych powodów.

2. Wezwana Umawiająca się Strona może czasowo odroczyć wydanie przedmiotów, jeżeli są one niezbędne w innym postępowaniu karnym.

3. Prawa osób trzecich do przedmiotów, które zostały wydane drugiej Umawiającej się Stronie, pozostają nie naruszone. Po zakończeniu postępowania karnego przedmioty te zostają zwrócone tej Umawiającej się Stronie, która je wydała, lub za zgodą tej Strony zostają wydane bezpośrednio osobom uprawnionym.

4. Przy wydawaniu przedmiotów stosownie do niniejszego artykułu nie mają zastosowania przepisy ograniczające wwóz i wywóz przedmiotów i wartości dewizowych.

Zawiadomienia o skazaniach

Artykuł 82

Umawiające się Strony zawiadamiają się wzajemnie o prawomocnych wyrokach wydanych przez sądy jednej Umawiającej się Strony wobec obywateli drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 83

Umawiające się Strony udzielają sobie na uzasadniony wniosek informacji o prawomocnych wyrokach wydanych przez sądy jednej Umawiającej się Strony wobec osób nie będących obywatelami wzywającej Umawiającej się Strony.

Artykuł 84

Umawiające się Strony przesyłają sobie wzajemnie, na wniosek, odciski palców osób wymienionych w artykułach 82 i 83.

Artykuł 85

Informacje z rejestru skazanych

Umawiające się Strony przesyłają sobie, na wniosek, pełne informacje z rejestru skazanych, dotyczące obywateli drugiej Umawiającej się Strony, jak również informacje o późniejszych orzeczeniach, dotyczących wyroków, o ile skazania te podlegają wpisaniu do rejestru skazanych według prawa tej Umawiającej się Strony, której sąd orzekał.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 26 września 1988 r.

CZĘŚĆ CZWARTA

Postanowienia końcowe

Artykuł 86

Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Pradze.

Artykuł 87

Umowa niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat. Ulega ona przedłużeniu na dalsze pięcioletnie okresy, jeżeli żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej w drodze notyfikacji na sześć miesięcy przed upływem danego okresu.

Artykuł 88

1. Z dniem wejścia w życie niniejszej umowy traci moc Umowa między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o uregulowaniu obrotu prawnego w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, podpisana w Warszawie dnia 4 lipca 1961 r.

2. Jeżeli obowiązujące umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną powołują się na umowę wymienioną w ustępie 1, stosuje się odpowiednio postanowienia niniejszej umowy.

Sporządzono w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i słowackim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy Umawiających się Stron podpisali niniejszą umowę i opatrzyli ją pieczęciami.

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

M. Orzechowski

Z upoważnienia
Prezydenta
Czechosłowackiej Republiki
Socjalistycznej

B. Chňoupek

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *w z. H. Jaroszek*

211**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 24 marca 1989 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 86 Umowy między Polską Rzeczpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r., dokonana została w Pradze

dnia 10 marca 1989 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa wchodzi w życie dnia 9 kwietnia 1989 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *T. Olechowski*

212**KONWENCJA**

o systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów,

sporządzona w Moskwie dnia 14 października 1987 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 14 października 1987 r. została sporządzona w Moskwie Konwencja o systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana, z uwzględnieniem postanowień zawartych w oświadczeniu Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dotyczącym artykułów VIII i IX tej konwencji, złożonym przy jej podpisaniu.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 26 września 1988 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *W. Jaruzelski*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *H. Jaroszek*

(Tekst konwencji zawiera załącznik do niniejszego numeru)

213**OŚWIADCZENIE RZĄDOWE**

z dnia 24 marca 1989 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji o systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów, sporządzonej w Moskwie dnia 14 października 1987 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XVI Konwencji o systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów, sporządzonej w

Moskwie dnia 14 października 1987 r., został złożony Sekretariatowi Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej dnia 8 listopada 1988 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rze-

czypospolitej Ludowej do wymienionej konwencji. Oświadczenie Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dotyczące art. VIII i IX tej konwencji, złożone przy jej podpisaniu, zostało utrzymane w mocy.

Konwencja ta zgodnie z jej art. XVI weszła w życie dnia 29 maja 1988 r., a w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 6 lutego 1989 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa są stronami powyższej konwencji od wskazanych niżej dat:

Bułgaria	1988-05-29
Niemiecka Republika Demokratyczna	1988-05-29
Rumunia	1988-05-29

Węgry	1988-05-29
Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich	1988-05-29
Jugosławia	1988-10-10
Czechosłowacja	1988-12-06
Socjalistyczna Republika Wietnamu	1988-12-11
Mongolia	1988-12-31
Kuba	1989-02-22

Ponadto podaje się do wiadomości, że informacje o państwach, które zgodnie z art. XVII w datach późniejszych staną się stronami powyższej konwencji, można będzie uzyskać w Departamencie Prawno-Traktatowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Minister Spraw Zagranicznych: *T. Olechowski*

214

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 marca 1989 r.

o przyjęciu załączników E.3., E.4., F.5. i F.6. do Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 12 ust. 4 Międzynarodowej konwencji dotyczącej uproszczenia i harmonizacji postępowania celnego, sporządzonej w Kyoto dnia 18 maja 1973 r. (Dz. U. z 1980 r. Nr 12, poz. 38), wchodzą w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 26 kwietnia 1989 r. następujące załączniki:

- E.3. dotyczący składów celnych,
- E.4. dotyczący zwrotu pobranych opłat,
- F.5. dotyczący pilnych przesyłek,
- F.6. dotyczący zwrotu cła przywozowego i podatków.

Minister Spraw Zagranicznych: *T. Olechowski*

(Teksty załączników zawiera załącznik do niniejszego numeru)

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, skrytka pocztowa 81) niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów.

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, tel. 42-14-78 i 694-67-50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Załącznik do nru 39, poz. 212 z dnia 21 czerwca 1989 r.

212

KONWENCJA

o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów

sporządzona w Moskwie dnia 14 października 1987 r.

Rządy Ludowej Republiki Bułgarii, Węgierskiej Republiki Ludowej, Socjalistycznej Republiki Wietnamu, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Republiki Kuby, Mongolskiej Republiki Ludowej, Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Socjalistycznej Republiki Rumunii, Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich, Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej,

biorąc pod uwagę postanowienia narady ekonomicznej krajów członkowskich RWPG na najwyższym szczeblu i Kompleksowy program postępu naukowo-technicznego krajów członkowskich RWPG do 2000 r.,

w celu dalszego pogłębiania i doskonalenia współpracy oraz rozwoju socjalistycznej integracji gospodarczej krajów członkowskich RWPG,

kierując się zasadami współpracy krajów członkowskich RWPG i dążąc do zapewnienia dalszego podnoszenia efektywności współpracy gospodarczej,

uwzględniając fakt, że w warunkach międzynarodowego podziału pracy obrót towarowy między krajami członkowskimi RWPG stale wzrasta,

oraz Związkowa Rada Wykonawcza Skupstiny Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii

w celu konsekwentnego podnoszenia poziomu technicznego i jakości wzajemnie dostarczanych wyrobów i ich konkurencyjności na światowym rynku, racjonalnego wykorzystania zasobów materiałowych i energetycznych oraz siły roboczej, jak również wyeliminowania powtórnych badań wyrobów,

zwane dalej „Umawiającymi się Stronami”, uzgodniły, co następuje:

Artykuł I

Umawiające się Strony tworzą System oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów (zwany dalej „Systemem”), w ramach którego zapewnią:

- funkcjonowanie Systemu zgodnie z niniejszą konwencją;

- ustalanie wykazów (nomenklatury) wyrobów podlegających atestacji;
- dokonywanie akredytacji laboratoriów (ośrodków) badań wyrobów krajów Umawiających się Stron, uprawniającej do prowadzenia badań atestowanych wyrobów;
- sprawdzenie istnienia w zakładach produkujących wyroby podlegające atestacji warunków zapewniających ich ustabilizowaną jakość i efektywną kontrolę jakości;
- dokonywanie badań wyrobów atestowanych w akredytowanych laboratoriach (ośrodkach) badań wyrobów;
- wydawanie atestów i znaków zgodności oraz ich wzajemne uznawanie;
- sprawowanie nadzoru nad funkcjonowaniem Systemu i jakością wyrobów atestowanych;
- zorganizowanie i dokonywanie wymiany informacji o funkcjonowaniu Systemu.

Artykuł II

Ocena jakości i atestacja wzajemnie dostarczanych wyrobów będzie dokonywana na podstawie niniejszej konwencji, a także Przepisów o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów, zaaprobowanych przez Komitet Wykonawczy RWPG, oraz innych dokumentów przyjmowanych zgodnie z wymienionymi Przepisami w celu zapewnienia realizacji niniejszej konwencji.

Dokumenty Systemu będą uwzględniać zasady przyjęte przez międzynarodowe organizacje atestacyjne, jeżeli zasady te nie są sprzeczne z celami niniejszej konwencji.

Artykuł III

Atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów dokonuje się w celu potwierdzenia ich zgodności z wymaganiami norm RWPG, innych norm międzynarodowych i norm krajowych oraz innych dokumentów normatywno-technicz-

nych odpowiadających światowemu poziomowi naukowo-technicznemu, uzgodnionych przez organy krajów Umawiających się Stron.

Artykuł IV

Każda Umawiająca się Strona określi kompetentny organ państwowy, udzielając mu pełnomocnictw zapewniających jej uczestnictwo w Systemie. Organ ten będzie koordynował prace w zakresie atestacji i sprawował nadzór nad funkcjonowaniem Systemu w jego kraju zgodnie z krajowym ustawodawstwem oraz będzie reprezentował swój kraj w sprawach realizacji niniejszej konwencji w stosunkach z pełnomocnymi organami państwowymi innych Umawiających się Stron.

Zawiadomienia o wyznaczeniu pełnomocnego organu państwowego przekazuje się depozytariuszowi niniejszej konwencji.

Artykuł V

Umawiające się Strony uzgodniły, że koordynacja wszystkich prac związanych z zapewnieniem funkcjonowania Systemu zgodnie z niniejszą konwencją, nadzór nad jej realizacją i wypełnianiem zobowiązań z niej wynikających oraz opracowywanie propozycji dotyczących dalszego rozwoju Systemu, będą prowadzone w ramach działania Stałej Komisji RWPG do Spraw Współpracy w Dziedzinie Normalizacji.

Artykuł VI

Ocenie jakości i atestacji podlegają przede wszystkim wyroby, w tym surowce, materiały i wyroby uzupełniające, mające istotne znaczenie dla gospodarki krajów Umawiających się Stron, wyroby, których stosowanie może powodować zagrożenie życia i zdrowia ludzi, środowiska naturalnego, oraz wyroby, które zgodnie z ustawodawstwem krajów Umawiających się Stron podlegają obowiązkowym badaniom przed dopuszczeniem ich do użytkowania.

Wykazy (nomenklatura) wyrobów atestowanych w ramach Systemu z podaniem norm RWPG, norm międzynarodowych i krajowych oraz innych dokumentów normatywno-technicznych, określających wymagania dla tych wyrobów, metod, zakresu i trybu ich badań, ustalone są przez pełnomocne organy państwowe lub uzgadniane są z tymi organami przy przygotowywaniu porozumień i umów zawieranych przez organy i organizacje krajów Umawiających się Stron w dziedzinie współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

Artykuł VII

Atesty zgodności wydają pełnomocne organy państwowe krajów Umawiających się Stron, w których dokonano atestacji wyrobów, lub — za zgodą tych organów — laboratoria (ośrodki) badań wyrobów akredytowane w myśl zasad Systemu, na podstawie pozytywnych wyników badań wyrobów i z uwzględnieniem istnienia u producentów-wytwórców warunków zapewniających stabilną jakość atestowanych wyrobów i efektywną kontrolę jakości tych wyrobów.

Producent może oznaczać atestowane wyroby znakiem zgodności, jeżeli posiada na nie atest.

Artykuł VIII

Akredytacji laboratoriów (ośrodków) badań wyrobów dokonuje pełnomocny organ państwowy kraju, na którego terytorium ma swą siedzibę takie laboratorium (ośrodek).

Przy podejmowaniu decyzji o akredytacji pełnomocny organ państwowy kraju, na którego terytorium ma swą siedzibę laboratorium badań wyrobów, uwzględni wyniki dokonanego przez specjalistów — przedstawicieli zainteresowanych pełnomocnych organów państwowych krajów Umawiających się Stron rozpoznania warunków niezbędnych do akredytacji laboratoriów (ośrodków) badań wyrobów, jeżeli w dwu- lub wielostronnych porozumieniach zawieranych zgodnie z artykułem XIII niniejszej konwencji nie postanowiono inaczej.

Jeżeli laboratorium (ośrodek) badań wyrobów było uprzednio akredytowane według innych krajowych lub międzynarodowych systemów atestacji, odpowiadających zasadom Systemu, akredytacja taka jest w pełni uznawana w ramach Systemu.

Artykuł IX

Istnienie warunków zapewniających stabilną jakość atestowanych wyrobów i efektywną kontrolę jakości tych wyrobów stwierdza się w drodze sprawdzania procesu produkcyjnego przez pełnomocny organ państwowy kraju-wytwórcy lub na jego polecenie przez akredytowane laboratoria (ośrodki) badań wyrobów.

Na podstawie porozumienia pełnomocne organy państwowe krajów-wytwórców wyrobów podlegających atestacji zgodnie z niniejszą konwencją umożliwiają zapoznanie się ze stanem ich produkcji i kontrolą jakości przedstawicielom pełnomocnych organów państwowych krajów importujących takie wyroby.

Artykuł X

Jeżeli pełnomocny organ państwowy kraju-importera przy kontroli wyrobów ustali, że dostarczane wyroby nie odpowiadają atestowi, może wstrzymać uznawanie atestu w swoim kraju. O fakcie tym jest zobowiązany poinformować natychmiast pełnomocny organ państwowy kraju-eksportera.

Artykuł XI

Kraje Umawiających się Stron podejmą niezbędne działania zapewniające obiektywność wyników badań w akredytowanych laboratoriach (ośrodkach) badań wyrobów i wiarygodność wyników atestacji wyrobów na podstawie jednolitych zasad i dokumentów organizacyjno-metodycznych przyjmowanych w ramach RWPG.

Artykuł XII

Koszty związane z atestacją ponoszą producenci (organizacje, przedsiębiorstwa) krajów-eksporterów wyrobów, jeżeli nie ustalono inaczej w porozumieniach i umowach, wymienionych w artykułach VI i XIII niniejszej konwencji. Koszty związane z delegowaniem specjalistów do wykonania zadań przewidzianych w artykułach VIII i IX niniejszej konwencji ponoszą organy i organizacje krajów delegujące tych specjalistów.

Artykuł XIII

Pełnomocne organy państwowe krajów Umawiających się Stron mogą zawierać w miarę potrzeby dwustronne i wielostronne porozumienia w celu realizacji niniejszej konwencji.

Artykuł XIV

W razie zaistnienia sporów między organami lub organizacjami krajów Umawiających się Stron, dotyczących realizacji konwencji, będą one rozstrzygane w drodze negocjacji między pełnomocnymi organami państwowymi krajów Umawiających się Stron.

Spory cywilnoprawne między organizacjami krajów Umawiających się Stron, dotyczące atestowanych wyrobów, są rozstrzygane zgodnie z Konwencją z dnia 26 maja 1972 r. o rozstrzyganiu w drodze arbitrażu sporów cywilnoprawnych, wynikających ze stosunków współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

Artykuł XV

Niniejsza konwencja nie narusza praw i obowiązków Umawiających się Stron, wynikających z innych porozumień i umów zawartych przez nie lub organy i organizacje ich krajów oraz między nimi i krajami trzecimi.

Artykuł XVI

Niniejsza konwencja podlega ratyfikacji lub zatwierdzeniu (przyjęciu) przez kraje, które ją podpisały, zgodnie z ich ustawodawstwem. Dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty o jej zatwierdzeniu (przyjęciu) przekazuje się na przechowanie Sekretarzowi RWPG, który będzie pełnił funkcję depozytariusza konwencji.

Niniejsza konwencja wchodzi w życie dziewięćdziesiątego dnia od dnia przekazania depozytariuszowi piątego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu o zatwierdzeniu (przyjęciu).

W każdym kraju, którego dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty o zatwierdzeniu (przyjęciu) będą złożone na przechowanie depozytariuszowi po wejściu w życie niniejszej konwencji, będzie ona obowiązywać od dziewięćdziesiątego dnia po dniu przekazania dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu o zatwierdzeniu (przyjęciu).

Artykuł XVII

Po wejściu w życie niniejszej konwencji, za zgodą Umawiających się Stron, mogą do niej przystąpić inne kraje, przekazując depozytariuszowi dokument o przystą-

pieniu. Przystąpienie nabiera mocy po upływie dziewięćdziesięciu dni od dnia otrzymania przez depozytariusza ostatniego zawiadomienia o zgodzie na przystąpienie.

Artykuł XVIII

Niniejszą konwencję zawiera się na czas nieokreślony. Każda Umawiająca się Strona może wycofać się z udziału w niniejszej konwencji, zawiadamiając o tym pisemnie depozytariusza. Wycofanie nabiera mocy po upływie dwunastu miesięcy od dnia otrzymania przez depozytariusza takiego zawiadomienia. Wycofanie się z uczestnictwa w konwencji nie narusza umowno-prawnych zobowiązań przyjętych przez Umawiającą się Stronę oraz przez organy i organizacje jej kraju w związku z realizacją Systemu i obowiązujących w dniu wejścia w życie zgłoszenia o wycofaniu się z konwencji.

Artykuł XIX

Depozytariusz będzie niezwłocznie powiadamiał kraje, które podpisały niniejszą konwencję i przystąpiły do niej, o dacie przekazania na przechowanie każdego dokumentu ratyfikacyjnego lub dokumentu o zatwierdzeniu (przyjęciu) albo dokumentu o przystąpieniu, terminie wejścia w życie oraz o otrzymaniu przez niego innych zawiadomień wynikających z konwencji.

Artykuł XX

Niniejsza konwencja może być uzupełniana lub zmieniana za zgodą wszystkich Umawiających się Stron. Uzupełnienia i zmiany wnoszone są do protokółów, które wchodzą w życie zgodnie z postanowieniami artykułu XVI.

Artykuł XXI

Konwencja po wejściu w życie będzie zarejestrowana przez depozytariusza w Sekretariacie Organizacji Narodów Zjednoczonych zgodnie z artykułem 102 Karty Narodów Zjednoczonych.

Artykuł XXII

Oryginał niniejszej konwencji przekazuje się na przechowanie depozytariuszowi, który roześle uwierzytelnione kopie konwencji krajom Umawiających się Stron, które ją podpisały i przystąpiły do niej.

Sporządzono 14 października 1987 r. w Moskwie w jednym egzemplarzu w języku rosyjskim.

Zastrzeżenie Strony Węgierskiej

Zobowiązania, wynikające z drugiego akapitu artykułu IX, Strona Węgierska przyjmuje na siebie zgodnie z krajowym ustawodawstwem.

Oświadczenie Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Konwencji o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oświadcza, że zgodnie z obowiązującym w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ustawodawstwem i do momentu przewidywanej nowelizacji obowiązujących ustaw postanowienia artykułów VIII i IX Konwencji o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów wykonywane będą, jak podano niżej:

W odniesieniu do artykułu VIII, trzeci akapit:

Strona polska będzie zgłaszać do udziału w Systemie laboratoria (ośrodki) badań wyrobów, które zostały lub będą akredytowane w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej,

według przepisów polskiego ustawodawstwa, niesprzecznych z zasadami Systemu.

W odniesieniu do artykułu IX, drugi akapit:

W Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uzgodnienia o umożliwieniu zaznajomienia się przedstawicieli pełnomocnych organów państwowych zainteresowanych Umawiających się Stron ze stanem produkcji i kontroli jakości atestowanych wyrobów mogą być dokonywane nie tylko między pełnomocnymi organami państwowymi, ale głównie między innymi organami i organizacjami Umawiających się Stron, zawierającymi porozumienia o współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej.

Oświadczenie Rumuńskiej Umawiającej się Strony do Konwencji o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów

Rząd Socjalistycznej Republiki Rumunii oświadcza, że realizacja przez Stronę Rumuńską Konwencji o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów będzie przebiegała zgodnie z umowami dwustronnymi i innymi porozumieniami dotyczącymi atestacji, zawierającymi przez pełnomocny organ SR Rumunii z pełnomocnymi organami innych krajów, uczestniczących w Systemie, przy których zawieraniu zostaną również uzgodnione wyroby podlegające atestacji.

W szczególności chodzi o to, że akredytacja laboratoriów badań wyrobów i zaznajomienie się z istniejącymi

u producentów warunkami zapewniającymi stabilną jakość produkowanych wyrobów podlegających atestacji, będą dokonywane przez państwowe organy Socjalistycznej Republiki Rumunii upoważnione zgodnie z ustawodawstwem krajowym, zobowiązania zaś wynikające z art. II, a dotyczące dokumentów przyjmowanych w celu realizacji Konwencji i Przepisów, będą uwzględniane w takim stopniu, w jakim SR Rumunii zgłosi swoje zainteresowanie przy przyjmowaniu tych dokumentów i pod warunkiem, że dokumenty te wraz z Konwencją i Przepisami nie naruszają obowiązujących w RPWG Ogólnych warunków dostaw towarów.

Zastrzeżenie Umawiającej się Strony ze strony Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii

Związkowa Rada Wykonawcza Skupstiny Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, przyjmując na siebie zobowiązania wynikające z Konwencji o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarczanych wyrobów, której nieodłączną częścią jest niniejsze zastrzeżenie, oświadcza, że artykuły I, II, VIII, IX i XIV konwencji będą realizowane przez Stronę Jugosłowiańską z uwzględnieniem specyfiki ustawodawstwa Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, jak podano niżej.

1. Zobowiązania wynikające z artykułu I konwencji w Socjalistycznej Federacyjnej Republice Jugosławii będzie wypełniać kompetentna państwowa organizacja związkowa do spraw normalizacji, posiadająca pełnomocnictwa zapewniające udział Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii w Systemie, zgodnie z artykułem IV konwencji.

2. Ocena jakości i atestacja wzajemnie dostarczanych wyrobów — jak to przewidziano w artykule II konwencji — będą realizowane w Socjalistycznej Federacyjnej Republice Jugosławii na podstawie Konwencji i Przepisów o Systemie oceny jakości i atestacji wzajemnie dostarcza-

nych wyrobów, zaaprobowanych przez Komitet Wykonawczy RWPG, oraz innych dokumentów przyjmowanych zgodnie z wymienionymi przepisami dla zapewnienia realizacji konwencji, jeśli Socjalistyczna Federacyjna Republika Jugosławii uczestniczyła w przyjęciu wspomnianych innych dokumentów.

3. Przy rozstrzygnięciu sprawy akredytacji laboratoriów badań wyrobów pełnomocny organ państwowy Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii będzie — zgodnie z artykułem VIII konwencji — uwzględniać wyniki rozpoznania przez specjalistów — przedstawicieli pełnomocnych organów państwowych zainteresowanych krajów Umawiających się Stron istnienia warunków niezbędnych do akredytacji laboratoriów (ośrodków), jeśli na przeprowadzenie odpowiedniego rozpoznania uzyska on zgodę danego laboratorium.

4. Przedstawicielom pełnomocnych organów państwowych krajów importujących atestowane wyroby będzie w Socjalistycznej Federacyjnej Republice Jugosławii umożliwione, zgodnie z artykułem IX konwencji, zapoznanie się ze stanem produkcji i kontrolą jakości, jeśli pełnomocny organ państwowy Socjalistycznej Federacyjnej Republiki

Jugosławii osiągnięte porozumienie o takim zapoznaniu się z organizacją gospodarczą Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii wytwarzającą dane wyroby.

5. Spory cywilnoprawne między organizacjami krajów

Umawiających się Stron i Socjalistycznej Federacyjnej Republiki Jugosławii, odnoszące się do wyrobów atestowanych, wymienione w artykule XIV konwencji będą rozstrzygane zgodnie z porozumieniami (umowami) między tymi organizacjami.

КОНВЕНЦИЯ

о Системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции

Правительства Народной Республики Болгарии, Венгерской Народной Республики, Социалистической Республики Вьетнам, Германской Демократической Республики, Республики Куба, Монгольской Народной Республики, Польской Народной Республики, Социалистической Республики Румынии, Союза Советских Социалистических Республик, Чехословацкой Социалистической Республики,

исходя из решений Экономического совещания стран-членов СЭВ на высшем уровне и Комплексной программы научно-технического прогресса стран-членов СЭВ до 2000 года,

в целях дальнейшего углубления и совершенствования сотрудничества и развития социалистической экономической интеграции стран-членов СЭВ,

руководствуясь принципами сотрудничества стран-членов СЭВ и стремлением обеспечить дальнейшее повышение эффективности экономического сотрудничества,

исходя из того, что в условиях международного разделения труда товарооборот между странами-членами СЭВ постоянно возрастает,

и Союзное Исполнительное Вече Скупщины Социалистической Федеративной Республики Югославии

с целью последовательного повышения технического уровня и качества взаимопоставляемой продукции и ее конкурентоспособности на мировом рынке, рационального использования материальных, энергетических и трудовых ресурсов, а также исключения повторных испытаний продукции,

далее именуемые „Договаривающиеся Стороны”, договорились о нижеследующем.

Статья I

Договаривающиеся Стороны создают Систему оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции (далее „Система”), в рамках которой обеспечат:

— функционирование Системы в соответствии с настоящей Конвенцией;

— определение перечней (номенклатуры) продукции, которая подлежит сертификации;

— осуществление аккредитации испытательных лабораторий (центров) стран Договаривающихся Сторон на право проведения испытаний сертифицируемой продукции;

— проведение проверки наличия на предприятиях — изготовителях сертифицируемой продукции условий, позволяющих обеспечить ее стабильное качество и эффективный контроль за ним;

— проведение испытаний сертифицируемой продукции в аккредитованных испытательных лабораториях (центрах);

— осуществление выдачи сертификатов и знаков ответственности и их взаимного признания.

— осуществление надзора за функционированием Системы и качеством сертифицированной продукции;

— организацию и осуществление обмена информацией о функционировании Системы.

Статья II

Оценка качества и сертификация взаимопоставляемой продукции будут осуществляться на основе настоящей Конвенции, а также Положения о Системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции, одобренного Исполнительным Комитетом СЭВ, и других документов, принимаемых в соответствии с указанным Положением для обеспечения реализации настоящей Конвенции.

Документы Системы будут учитывать принципы, принятые международными организациями по сертификации, если эти принципы не противоречат целям настоящей Конвенции.

Статья III

Сертификация взаимопоставляемой продукции проводится на соответствие требованиям стандартов СЭВ, других международных и национальных стандартов, иных нормативно-технических документов, отвечающих мировому прогрессивному научно-техническому уровню и взаимосогласованных органами стран Договаривающихся Сторон.

Статья IV

Каждая Договаривающаяся Сторона определит компетентный государственный орган, наделив его полномочиями, обеспечивающими ее участие в Системе. Этот орган будет осуществлять координацию работ в области сертификации и надзор за функционированием Системы в своей стране в соответствии с национальным законодательством и представлять данную страну по вопросам реализации настоящей Конвенции в отношениях с уполномоченными государственными органами других стран Договаривающихся Сторон.

Сведения о назначении уполномоченного государственного органа сообщаются депозитарию настоящей Конвенции.

Статья V

Договаривающиеся Стороны согласились, что осуществление координации всех работ по обеспечению функционирования Системы в соответствии с настоящей Конвенцией, наблюдение за ходом ее реализации и выполнением обязательств, вытекающих из настоящей Конвенции, а также разработка предложений о дальнейшем развитии Системы будут проводиться в рамках Постоянной Комиссии СЭВ по сотрудничеству в области стандартизации.

Статья VI

Оценке качества и сертификации подлежит прежде всего продукция, в том числе сырье, материалы и ком-

плекующие изделия, имеющая важное значение для экономики стран Договаривающихся Сторон; продукция, при применении которой может возникнуть опасность для жизни и здоровья людей, окружающей среды, а также продукция, которая в соответствии с законодательством стран Договаривающихся Сторон подлежит обязательным испытаниям перед ее допуском к использованию.

Перечни (номенклатура) продукции, сертифицируемой в рамках Системы с указанием стандартов СЭВ, других международных и национальных стандартов и иных нормативно-технических документов, регламентирующих требования к этой продукции, методам, объему и порядку ее испытаний, устанавливаются между уполномоченными государственными органами и/или согласовываются с этими органами при подготовке соглашений и договоров по экономическому и научно-техническому сотрудничеству, заключаемых органами и организациями стран Договаривающихся Сторон.

Статья VII

Сертификаты соответствия выдаются уполномоченными государственными органами стран Договаривающихся Сторон, где проводилась сертификация продукции, или с их разрешения испытательными лабораториями (центрами), аккредитованными в соответствии с правилами Системы на основе положительных результатов испытаний продукции и при наличии на предприятиях-изготовителях условий, позволяющих обеспечить стабильное качество сертифицируемой продукции и эффективный контроль качества этой продукции.

Знак соответствия может проставляться предприятием-изготовителем на сертифицируемую продукцию при наличии сертификата.

Статья VIII

Аккредитацию испытательных лабораторий (центров) осуществляет уполномоченный государственный орган страны местонахождения испытательной лаборатории (центра).

При решении вопроса об аккредитации уполномоченный государственный орган страны местонахождения испытательной лаборатории учитывает результаты изучения специалистами — представителями уполномоченных государственных органов заинтересованных стран Договаривающихся Сторон наличия условий, необходимых для аккредитации лабораторий (центров), если иное не предусмотрено двусторонними или многосторонними соглашениями, заключаемыми в соответствии со статьей XIII настоящей Конвенции.

Если испытательная лаборатория (центр) была аккредитована по правилам других национальных или международных систем сертификации, которые отвечают правилам Системы, то такая аккредитация признается в рамках Системы в полном объеме.

Статья IX

Наличие условий, обеспечивающих стабильное качество сертифицируемой продукции и эффективный контроль качества этой продукции, устанавливается путем проверки ее

производства уполномоченным государственным органом страны-изготовителя или по его поручению аккредитованными испытательными лабораториями (центрами).

По взаимной договоренности уполномоченные государственные органы стран — изготовителей продукции, подлежащей сертификации в соответствии с настоящей Конвенцией, предоставляют возможность представителям уполномоченных государственных органов стран, импортирующих данную продукцию, ознакомиться с состоянием ее производства и контроля ее качества.

Статья X

Если уполномоченный государственный орган страны-импортера при контроле продукции установит, что поставляемая продукция не соответствует сертификату, то он может приостановить признание сертификата в своей стране и обязан немедленно информировать об этом уполномоченный государственный орган страны-экспортера.

Статья XI

Страны Договаривающихся Сторон примут необходимые меры, обеспечивающие объективность результатов испытаний в аккредитованных испытательных лабораториях (центрах) и достоверность результатов сертификации продукции на основе единых принципов и организационно-методических документов, принимаемых в рамках СЭВ.

Статья XII

Расходы, связанные с сертификацией, несут изготовители (организации, предприятия) стран — экспортеров продукции, если иное не предусмотрено соглашениями и договорами, упомянутыми статьями VI и XIII настоящей Конвенции. При этом расходы, связанные с командированием специалистов для выполнения задач, предусмотренных статьями VIII и IX настоящей Конвенции, несут органы и организации стран, командирующие этих специалистов.

Статья XIII

Уполномоченные государственные органы стран Договаривающихся Сторон могут в случае необходимости заключать двусторонние и многосторонние соглашения в целях реализации настоящей Конвенции.

Статья XIV

В случае возникновения спорных вопросов между органами и организациями стран Договаривающихся Сторон по реализации Конвенции они будут решаться путем переговоров между уполномоченными государственными органами стран Договаривающихся Сторон.

Гражданско-правовые споры между организациями стран Договаривающихся Сторон в отношении сертифицируемой продукции разрешаются в соответствии с Конвенцией о разрешении арбитражным путем гражданско-пра-

вовых споров, вытекающих из отношений экономического и научно-технического сотрудничества, от 26 мая 1972 г.

Статья XV

Настоящая Конвенция не затрагивает прав и обязательств Договаривающихся Сторон, вытекающих из других соглашений и договоров, заключенных между ними или органами и организациями их стран, а также между ними и третьими странами.

Статья XVI

Настоящая Конвенция подлежит ратификации или утверждению (принятию) подписавшими ее странами в соответствии с их законодательством. Ратификационные грамоты или документы о ее утверждении (принятии) сдаются на хранение Секретариату СЭВ, который будет выполнять функции депозитария Конвенции.

Настоящая Конвенция вступает в силу на девяностый день со дня передачи депозитарию пятой ратификационной грамоты или документа об утверждении (принятии).

Для каждой страны, ратификационные грамоты или документы об утверждении (принятии) которой будут сданы на хранение депозитарию после вступления в силу настоящей Конвенции, она вступает в силу на девяностый день со дня сдачи ратификационной грамоты или документа об утверждении (принятии).

Статья XVII

К настоящей Конвенции после вступления ее в силу могут присоединиться с согласия Договаривающихся Сторон другие страны путем передачи депозитарию документа о присоединении. Присоединение считается вступившим в силу по истечении девяноста дней со дня получения депозитарием последнего сообщения о согласии на присоединение.

Статья XVIII

Настоящая Конвенция заключается на неограниченный срок. Каждая Договаривающаяся Страна может отка-

заться от участия в настоящей Конвенции, письменно уведомив об этом депозитария. Отказ вступает в силу через 12 месяцев со дня получения депозитарием такого уведомления. Отказ от участия в Конвенции не затрагивает договорно-правовых обязательств, принятых Договаривающейся Стороной и органами и организациями ее страны в связи с реализацией Системы и действующих на день вступления отказа в силу.

Статья XIX

Депозитарий будет незамедлительно извещать подписавшие настоящую Конвенцию и присоединившиеся к ней страны о дате сдачи на хранение и присоединившейся к ней страны о дате документа об утверждении (принятии), или документа о присоединении, дате вступления в силу, а также о получении им других уведомлений, вытекающих из Конвенции.

Статья XX

Настоящая Конвенция может быть дополнена или изменена по согласованию между всеми Договаривающимися Сторонами. Дополнения и изменения оформляются протоколами, которые вступают в силу в соответствии с положениями статьи XVI.

Статья XXI

Настоящая Конвенция после вступления ее в силу будет зарегистрирована депозитарием в Секретариате ООН в соответствии со статьей 102 Устава ООН.

Статья XXII

Подлинник настоящей Конвенции сдается на хранение депозитарию, который разошлет заверенные копии Конвенции странам Договаривающихся Сторон, ее подписавшим и присоединившимся к ней.

Совершено 14 октября 1987 г. в г. Москве в одном экземпляре на русском языке.

Оговорка Венгерской Стороны

Обязательства, вытекающие из второго абзаца статьи IX, Венгерская Страна принимает на себя согласно национальному законодательству.

Заявление Правительства Польской Народной Республики к Конвенции о Системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции

Правительство Польской Народной Республики заявляет о том, что в соответствии с действующим в Польской На-

родной Республике законодательством и до момента внесения предусматриваемых изменений соответствующих зако-

нов постановления статей VIII и IX Конвенции о Системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции будут выполняться следующим образом:

По статье VIII, третий абзац:

Польская сторона будет представлять для участия в Системе испытательные лаборатории (центры), которые получили аккредитацию или будут аккредитованы в Польской Народной Республике по правилам польского законодательства, не противоречащим правилам Системы.

По статье IX, второй абзац:

В Польской Народной Республике договоренность о предоставлении возможности ознакомления представителей уполномоченных государственных органов заинтересованных Договаривающихся Сторон с состоянием производства и контроля качества продукции, подлежащей сертификации, может осуществляться не только между уполномоченными государственными органами, но главным образом между другими органами и организациями Договаривающихся Сторон, заключающими соглашения (контракты) по экономическому и научно-техническому сотрудничеству.

Заявление Румынской Договаривающейся Стороны к Конвенции о Системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции

Правительство Социалистической Республики Румынии заявляет, что применение Румынской стороной Конвенции о системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции будет осуществляться в соответствии с двусторонними соглашениями и другими договоренностями по сертификации, которые заключаются уполномоченным органом СР Румынии с уполномоченными органами других стран, участвующих в системе, при заключении которых будут согласованы также изделия, подлежащие сертификации.

Имеется в виду, в частности, что аккредитация испы-

тательных лабораторий и ознакомление на предприятиях-изготовителях с наличием условий, обеспечивающих качество продукции, подлежащей сертификации, будет осуществляться государственными органами СР Румынии, уполномоченными в соответствии с национальным законодательством, а обязательства, вытекающие из статьи II, относительно документов, принимаемых для реализации Конвенции и Положения, будут учитываться в той мере, в которой СР Румыния заявит свой интерес при принятии этих документов и при условии, что эти документы вместе с Конвенцией и Положением не затрагивают Общие условия поставок товаров, действующие в рамках СЭВ.

Оговорка Договаривающейся Стороны от СФРЮ

Союзное Исполнительное Вече Скупщины СФРЮ, принимая на себя обязательства, вытекающие из Конвенции о Системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции, неотъемлемой частью которой является настоящая Оговорка, заявляет, что статьи I, II, VIII, IX и XIV Конвенции будут осуществляться Югославской Стороной исходя из специфики законодательства СФРЮ следующим образом.

1. Обязательства, вытекающие из статьи I Конвенции, в СФРЮ будет исполнять компетентная государственная союзная организация по стандартизации, наделенная полномочиями, обеспечивающими участие СФРЮ в Системе, в соответствии со статьей IV Конвенции.

2. Оценка качества и сертификация взаимопоставляемой продукции будут, как это предусмотрено статьей II Конвенции, осуществляться в СФРЮ на основе Конвенции и Положения о Системе оценки качества и сертификации взаимопоставляемой продукции, одобренного Исполнительным Комитетом СЭВ, а также других документов, принимаемых в соответствии с указанным Положением, для обеспечения реализации Конвенции, если СФРЮ участвовала в принятии упомянутых других документов.

3. При решении вопроса об аккредитации испытательных лабораторий уполномоченный государственный орган СФРЮ будет в соответствии со статьей VIII Конвенции учитывать результаты изучения специалистами — представителями уполномоченных государственных органов заинтересованных стран Договаривающихся Сторон наличия условий, необходимых для аккредитации лабораторий (центров) если на проведение указанного изучения он получит согласие данной лаборатории.

4. Представителям уполномоченных государственных органов стран, импортирующих сертифицированную продукцию, будет в СФРЮ предоставлена возможность согласно статье IX Конвенции ознакомиться с состоянием ее производства и контроля ее качества, если уполномоченный государственный орган СФРЮ достигнет договоренности о таком ознакомлении с организацией объединенного труда СФРЮ, производящей данную продукцию.

5. Гражданско-правовые споры между организациями стран Договаривающихся Сторон и СФРЮ в отношении сертифицированной продукции, упомянутые в статье XIV Конвенции, будут разрешаться в соответствии с соглашениями (договорами) между этими организациями.